

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119204417
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1119204417.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predseda senátu JUDr. Branislav Král a členovia senátu JUDr. Darina Kriváňová a JUDr. Ivana Jahnová, v spore žalobcu: B. C., D.. XX.XX.XXXX, N. U.. Z. XXXX/XA, A., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska č.71, Bratislava, o žalobe na obnovu konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod spisovou značkou 14C/66/2017, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č. k. 10C 13/2019-102 zo dňa 04.03.2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 10C 13/2019-102 zo dňa 04.03.2021 potvrdzuje.

Odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením 10C 13/2019-102 zo dňa 04.03.2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) rozhodol tak, že žalobu na obnovu konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 14C/66/2017 odmietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Žalobca sa svojou žalobou domáhal povolenia obnovy konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod spisovou značkou 14C/66/2017, podľa ustanovenia § 397 písm. a) a nasl. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) na tom skutkovom základe, že Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 14C/66/2017-125 zo dňa 27.2.2019 zamietol sťažnosť žalobcu zo dňa 03.01.2019 proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 12.12.2018 sp. zn. 14C/66/2017, ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku žalobcom, v zmysle výzvy súdu dňa 11.7.2018.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 397, § 398, § 399, 400, § 403 ods. 1, ods. 2, § 406 a § 413 ods. 1, ods. 2 CSP.

4. Súd prvej inštancie v prvom rade skúmal podmienky na konanie o žalobe na obnovu konania a zistil, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná. Súd prvej inštancie z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 14C/66/2017 zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 03.11.2017 v uvedenom konaní domáhal ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy voči žalovanej Slovenskej republike, ktorú v konaní mali zastupovať Ministerstvo spravodlivosti SR, Ministerstvo vnútra SR, Generálna prokuratúra SR a voči subjektom s označením zasahovateľa 1/ Generálnej prokuratúre SR, 2/ Ministerstvu vnútra SR, 3/ Krajskému súdu v Prešove, 4/ Okresnej prokuratúre v Poprade, 5/ Matričnému úradu Poprad, 6/ Okresnému úradu Poprad. Súd žalobcu v uvedenom konaní výzvou zo dňa 11.07.2018, vyzval na zaplatenie súdneho poplatku v súdom určenej lehote. Žalobca súdny poplatok v lehote splatnosti nezaplatil, súd konanie uznesením č. k. 14/C66/2017-84 zo dňa 12.12.2018, zastavil. Na základe podanej sťažnosti žalobcom súd vo veci rozhodol

uznesením č. k. 14C 66/2017 -125 zo dňa 27.2.2019, právoplatným dňa 18.3.2019, ktorým sťažnosť žalobcu zamietol.

5. Zákon taxatívne vymenúva rozhodnutia, proti ktorým je žaloba o obnovu konania prípustná. Žalobou na obnovu konania možno, po splnení zákonných podmienok, v zásade napadnúť ktorýkoľvek právoplatný rozsudok. Obnova konania proti uzneseniu súdu v zásade prípustná nie je. Žalobca žalobou na obnovu konania doručenou súdu dňa 29.03.2019, v rámci plynutia subjektívnej, ako aj objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania (§403 ods. 1, 3 CSP) sa domáha povolenia obnovy konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn.14C/66/2017, ktoré sa skončilo právoplatným uznesením o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku žalobcom, teda konania, ktoré nebolo právoplatne skončené rozhodnutím vo veci samej. Vzhľadom na to, že žalobca podal žalobu na obnovu konania proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému nie je prípustná, súd prvej inštancie jeho žalobu podľa ustanovenia § 413 ods. 1 písm. c) CSP odmietol.

6. Súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu na obnovu konania odmietol, žalovaná bola teda v konaní plne úspešná. Žalovanej však súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že jej v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky, ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015). Súd prvej inštancie prihliadol predovšetkým na to, že žalovanej žaloba na povolenie obnovy konania nebola doposiaľ doručovaná, nemala vedomosť o tomto konaní, vo veci nepodala žiadne písomné vyjadrenie, nakoľko súd v prípade odmietnutia žaloby na obnovu konania nedoručuje žalobu ostatným subjektom na vyjadrenie.

7. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, poukázal na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP, ako aj na to, že podľa jeho názoru rozhodoval zaujatý sudca a navrhol, aby odvolací súd povolil obnovu konania. V odvolaní žalobca uviedol, že namieta, že výrok okresného súdu je nezákonný, že okresný súd nevykonal dôkazy, ktoré boli spolu s doplnením žaloby okresnému súdu predložené, taktiež, že súd nevykonal spis Okresného súdu Bratislava I 14C/66/2017, že okresný súd zisťoval jeho meno a priezvisko v dostupných registroch, pričom tieto podľa žalobcu nie sú verejnými listinami a údaje v nich nemajú právne záväznú povahu. Ďalej namieta, že odôvodnenie rozhodnutia je formálne, arbitrárne a nepreskúmateľné a že má vady, nakoľko sa súd mal v odôvodnení vysporiadať s úradnými listinami predloženými žalobcom. Tvrdí, že Okresný súd Bratislava I zasiahol do jeho základných práv a slobôd, nakoľko mu neumožnil používať priezvisko C. hoci toto je uvedené v súdu predložených úradných listinách. Žalobca v odvolaní ďalej namieta zaujatosť sudcu JUDr. Dany Káčerovej, nakoľko podľa neho sa sudkyňa snaží o procesné odmietnutie celej žaloby bez relevantných zákonných podmienok, nie je objektívna a že žalobca osobne stratil dôveru, že v tejto veci rozhodne zákonne a spravodlivo. Namieta, že súd porušil hlavne ustanovenia CSP: čl. 2, čl. 8, čl. 16, čl. 17, § 49, § 52 a nasl. a § 220. Namieta, že súd koná v rozpore s princípom právnej istoty, pretože v konaní 14C/66/2017 sú subjektmi konania žalobca: B. C. a žalovaný: Slovenská republika, za ktorú koná 1. MS SR, 2. MV SR, 3. GP SR. Tvrdí, že subjekt v žalobe na obnovu konania musí zodpovedať subjektu pôvodného konania. Namieta odmietnutie žaloby z dôvodu, že žaloba nie je prípustná. Tvrdí, že proti rozhodnutiu o zastavení konania nemal riadny opravný prostriedok s devolutívnym účinkom a sudca mu odmietol aj mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný. Tvrdí, že podľa Dohovoru má právo na účinný opravný prostriedok a ten mu doposiaľ slovenské súdy neumožnili uplatniť, čím porušili jeho právo na spravodlivý proces. Podľa žalobcovho názoru je žaloba na obnovu konania prípustná z dôvodov, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Ďalej žalobca v odvolaní zopakoval skutkový stav veci a uviedol podľa neho vady konania, ktoré viedli súd k nezákonnému zastaveniu konania (č.l. 113-115). Taktiež v odvolaní žalobca navrhoval, aby súd vyriešil a rozhodol predbežné otázky (č.l. 116-117).

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadřila žalovaná, ktorá uviedla, že keďže považuje napadnuté uznesenie za vecne správne, nepovažuje za potrebné sa k odvolaniu žalobcu vyjadřovať.

9. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.07.2021 žalobca namietal konanie sudcu Okresného súdu Bratislava I vo veci 10C/13/2019, pretože nedal odstrániť nedostatky podania označené ako „odpoveď na výzvu súdu zo dňa 21.04.2021 (Hajči)“ zo dňa 19.05.2021. Z podania nie je jasné, či ide o oficiálne podanie Ministerstva spravodlivosti SR. Žalobca navrhuje odhľadie spisu sudcovi konajúcemu vo veci 10C/13/2019 na základe námietok, ktoré voči jeho konaniu podal, pretože jeho počínanie v predmetnom konaní je svojvoľné a účelové, v snahe poškodiť práva žalobcu a žalobca nemá voči tomuto sudcovi dôveru potrebnú pre nezaujaté rozhodnutie vo veci samej.

10. Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 379, § 380 ods. 1 CSP, spor prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty na podanie odvolania.

11. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu, vrátane všetkých písomných podaní doručených súdu, odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne a právne správne, a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

12. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie prezentovanou v napadnutom rozhodnutí. V predmetnom prípade žalobca podal žalobu na obnovu konania v prípade, že v konaní, ktorého obnovy sa domáha, nebolo rozhodnuté meritórnym rozhodnutím. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že na jej uplatnenie musia byť dané osobitné právno-politické dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch. Možno nimi napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote.

13. V prejednávanom prípade sa žalobca domáha obnovy konania, ktoré bolo Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn.14C/66/2017 skončené právoplatným uznesením o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku žalobcom, teda konania, ktoré nebolo právoplatne skončené rozhodnutím vo veci samej. V § 398 CSP sú taxatívne uvedené druhy uznesení, voči ktorým zákon pripúšťa podať žalobu na obnovu konania. Medzi tieto taxatívne druhy uznesení však nespadá uznesenie o zastavení konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku žalobcom, preto podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalobu na obnovu konania odmietol.

14. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol konkrétne, rozhodujúce právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Žalobca v odvolaní zopakoval skutočnosti, ktoré boli už tvrdené aj v skorších jeho vyjadreniach, avšak tieto sú bez právnej relevancie, nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu neexistuje zákonná možnosť obnovy konania tak, ako sa jej domáha žalobca.

15. Obsah odvolania žalobcu nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo vadou týkajúcou sa procesných podmienok, na ktorú by musel odvolací súd prihliadnuť ex offo (§ 380 ods. 2 CSP). Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia považuje odvolací súd za dostatočné, a preto si nežiada ani obširne doplniť dôvody na zdôraznenie jeho správnosti, nakoľko odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) a v podrobnostiach naň odkazuje.

16. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca v odvolaní namieta nezákonnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť daného rozhodnutia, s tým, že nemal nárok na riadny opravný prostriedok, čím došlo k porušeniu jeho základných práv. Odvolací súd uvádza, že bol to práve žalobca, kto nezaplatil súdny poplatok v konaní pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn.14C/66/2017, z ktorého dôvodu došlo k zastaveniu predmetného súdneho konania. Zavinením

samotného žalobcu Okresný súd Bratislava I zastavil konanie sp. zn. 14C/66/2017, preto si aj samotný žalobca mal byť vedomý toho, že ak nezaplatí súdny poplatok, prípade z procesného hľadiska k zastaveniu konania bez meritórneho rozhodnutia, čím si samotný žalobca odňal možnosť prejednávania jeho sporu s meritórnym rozhodnutím vo veci a prípadnou možnosťou na uplatnenie riadneho opravného prostriedku. Taktiež nemožno podľa názoru odvolacieho súdu prihliadnuť na námietku žalobcu o arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Napadnuté uznesenie v súlade s § 236 CSP obsahuje označenie súdu, ktorý ho vydal, označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávaného sporu, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

17. Taktiež neobstojí námietka žalobcu, že v konaní o žalobe na obnovu konania mali byť subjekty označené rovnako ako v konaní sp. zn. 14C/66/2017 a že tým, že žalobcovi nebolo umožnené použitie jeho priezviska - C. zasiahol súd do jeho ľudských práv. Samotný žalobca vo svojej žalobe na obnovu konania a neskôr aj v doplnení žaloby označil ako strany seba (žalobcu) meno B. C. a žalovanú Slovenskú republiku, v mene ktorej koná MS SR a uviedol aj tzv. zasahovateľov (č. I. 50). Odvolací súd uvádza, že súd je povinný kedykoľvek počas konania skúmať, či sú splnené procesné podmienky konania (§ 161 CSP). V prípade žalobcu - fyzickej osoby súd vychádza údajov o mene a priezvisku, dátume narodenia a bydlisku fyzickej osoby uvedených v úradných registroch. Ak existuje rozpor medzi údajmi v úradných registroch a podaní osoby, súd vyzve danú osobu na odstránenie rozporu. Tak tomu bolo aj v predmetnom prípade, keď po tom ako súd prvej inštancie zistil, že z lustrácie z registra obyvateľov vyplynulo, že osoba s menom B. C. neexistuje a správne má byť označený ako B. C.. V podaní, doručenom súdu prvej inštancie dňa 21.06.2019 žalobca označil ako žalobcu B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Z. XXXX/XA, A.. Preto podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne označil vo svojom rozhodnutí strany sporu, keď vychádzal z označení uvedených žalobcom.

18. Žalobca v odvolaní namietal aj zaujatosť sudkyne rozhodujúcej v danej veci na súde prvej inštancie - JUDr. Dany Káčerovej, nakoľko podľa neho sa sudkyňa snaží o procesné odmietnutie celej žaloby bez relevantných zákonných podmienok, nie je objektívna a že žalobca osobne stratil dôveru, že v tejto veci rozhodne zákonne a spravodlivo. Takto koncipovanú námietku zaujatosti však nemožno považovať za súladnú s § 52 ods. 2 CSP, a preto sa ňou ani odvolací súd nezaoberal.

19. Pretože odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, uznesenie prvoinštančného súdu ako správne potvrdil. Nakoľko ani v odvolaní žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by iným spôsobom boli spôsobilé vyhodnotiť stav zistený prvoinštančným súdom, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné a preto uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

20. Záverom ešte odvolací súd uvádza, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I.ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003); porovnaj aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 175/2013.

21. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, avšak vzhľadom na to, že si žalovaná žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ODS. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).